

- Dragi Oci biskupi,
- poštovane i drage Sestre sv. Križa,
- mnogopoštovani oci provincijali, generalne i provincijalne poglavarice,
- draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, redovničke kandidatice i dragi bogoslovi,
- poštovani predstavnici javnoga i društvenoga života,
- draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Prva Isusova riječ, s kojom on poslije svoga četrdeset-dnevnog boravka u pustinji i krštenja na Jordanu započinje svoje javno djelovanje, bila je riječ: „*Blago!*“. Evanđelist Matej je tom riječju „*Blago!*“ naznačio i oslikao duh Božjega Kraljevstva, kojega je naviještao Isus. Blaženstva označavaju program Isusova javnog djelovanja. U blaženstvima koja je on proglasio, zrcale se i životi preko dvije tisuće Sestara te 150 godina života i redovničkog svjedočanstva Hrvatske provincije Milosrdnih Sestara sv. Križa.

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago *ožalošćenima!*

Blago *krotkima!*

Blago gladnima i žednima pravednosti!

Blago milosrdnima!

Blago *čistima srcem!*

Blago mirotvorcima!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!“

Blaženstva nam otkrivaju koje vrijednosti te kreposti žive i razvijaju Bogu posvećene osobe i svi oni koji žele nasljedovati Isusa.

Novost i važnost Isusovog Govora na gori, evanđelist Matej naglasio je i svojim uvodom u nj: Isus, ugledavši mnoštvo, penje se na goru, sjeda i počinje naučavati. Taj Isusov navještaj na neimenovanoj gori snažno podsjeća na Sinaj, gdje je Bog preko Mojsija progovorio svome narodu. Za razliku od zabrana i negativnog predznaka u oblikovanju *Deset zapovijedi* sa Sinaja (Nemaj drugih bogova, Ne ubij, Ne sagriješi bludno, Ne ukradi, Ne svjedoči lažno, Ne poželi tuđeg ženidbenog druga, Ne poželi nikakve tuđe stvari), Isus u Govoru na gori bira pozitivan način govora. Na način starozavjetnih čestitki upućenih pobožnima, mudrima i uspješnima, on blaženima proglašava ljude visoke moralnosti, koji napuštaju osrednjost, teže za vrijednostima i idealima te predstavljaju izazov i zdravu alternativu u svojoj sredini. Izraz „*Blago!*“ često je

bio upotrijebljen u Svetome pismu kako bi se nekome čestitalo ili na njega zazvalo blagoslov, pa je u tom izrazu „Blago!“, osim sadašnjosti, prisutna i dimenzija prošlosti, ali i budućnosti. Blaženstva su tako radosni izraz blizine Božjega Kraljevstva, koje u sebi ima karakter budućnosti, ali je već prisutno kao osobiti Božji dar onima čije je *kraljevstvo nebesko* i čija je plaća na *nebesima*.

Isus u blaženstvima naviješta i proglašava: *Blago mirotvorcima, oni će se sinovima Božjim zvati!* U vrijeme kad se zanimanje nasljeđivalo, pa je i sam Isus kao tesarov sin bio tesar, biti mirotvorac značilo je biti sin Boga koji daje mir. Tako su blaženstva put suobličavanja ljudskoga života božanskome. Evanđelist Matej inzistira na nutarnjem karakteru blaženstava pa ne kaže samo "*Blago siromasima, njihovo je Kraljevstvo nebesko*", nego ističe "*Blago siromasima duhom, njihovo je Kraljevstvo nebesko!*". Veći je naglasak na osobnim stavovima i odnosu prema vremenitim dobrima, nego na socijalnom položaju. Spasenje nije vezano uz socijalni ili društveni status pojedinih osoba, nego je ono stanje srca i duha; ono je dar Božji. Onima koji svoj život s povjerenjem prepuste Bogu i sve očekuju od njega, blago njima.

Blago ožalošćenima, oni će se utješiti. Uplakanost upućuje na Boga utješitelja osoba osjetljivih na zlo u svijetu, koje iz dubine duše očekuju njegovu obećanu utjehu. Vezujući uz *glad i žeđ* pitanje pravednosti, Isus se još jednom izdiže iznad vremenite ovozemne stvarnosti. Spomenimo da je pravednost prva Isusova riječ koju nam donosi Matejevo evanđelje, a upućena je Ivanu Krstitelju, koji ga odbija krstiti: »Dolikuje nam da ispunimo svu pravednost« - veli Isus (*Mt 3,15*). U ispunjenje pravednosti zasigurno ide i poticaj na blagost i milosrđe: „*Blago milosrdnima: oni će baštiniti zemlju. Blago gladnima i žednima pravednosti, oni će se nasititi!*“ Ispunjenje Božje pravednosti koja ljubi i opravdava je za Isusa središte Zakona... Isus, stoga, govori o *čistoći srca*, koje je izvor i podrijetlo svakoga djela. Ako je srce čisto i djela su čista. Kao što su obredno očišćeni smjeli u Hram, tako će čiste srcem sam Bog primiti u zadnji dan.

Blaženstva su program kršćanske savršenosti. To ne znači da trebamo gladovati i žeđati, biti siromašni i uplakani..., ali znači da je Bog u kojega vjerujemo i koji nas pokreće gladan, žedan, napušten, siromašan i uplakan u tolikim ljudima oko nas i da smo i mi spremni biti takvima, zajedno s njime, kako bismo svojim

zauzimanjem ublažili njihovo trpljenje i bol. Jer, on se poistovjetio sa svima gladnima, žednima, napuštenima, uplakanima, siromašnima. I zato njihova bol postaje i moja i neće nam se dogoditi da im ne pokažemo svoju istinsku solidarnost i milosrđe.

Kad su Sestre u ožujku 1949. godine bile prisiljene napustiti svoju bolnicu u Vukovaru i kad i posljednje morale napustiti rad u njoj, zabilježile su:

„Šuteći, bez riječi (...) ostavljale su sestre ovu našu lijepo uređenu Bolnicu gradu Vukovaru. Grad je umjesto one stare istrošene gradske kuće, koja je više od jednog stoljeća služila gradu za bolnicu, u kojoj su sestre više od pola vijeka dvorile bolesnike boreći se s bijedom i siromaštvom – grad je dobio lijepu humanu ustanovu, koja je stajala velikih žrtava i truda sestara, da bude na blagoslov i dobro onima koji pate i traže pomoć. možda će buduća pokoljenja vidjeti u toj ustanovi humani gest siromašnih redovnica, a možda i požaliti način postupka kod nacionalizacije, koji se nije odvijao u danima prevrata, nego u godinama zrelog razmišljanja.“

Ne odsijeva li višestruko iz ovih riječi usvojeni duh Blaženstava?! Nisu li takve osobe promicatelji i graditelji nebeskoga kraljevstva na zemlji?! „Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!“ (Mt 5,12).

Draga braćo i sestre, bez toga obzora kraljevstva nebeskoga, bez Isusovih mjerila i kriterija očitovanih u osam blaženstava, u njegovoj ludosti križa ne može se mijenjati i humanizirati ovaj svijet. Ovaj se svijet ne može graditi, ako se iz njega izbaci Božja mudrost i njegova milost. Čovjek se ne može razvijati niti rasti bez Boga, jer je stvoren na sliku Božju. Izgrađivati svijet i čovjeka bez Boga znači graditi bez temelja. I ono što je uistinu veliko i zahvaljujući čemu je velik doprinos Sestara životu naše Crkve i društva kroz posljednjih 150 godina – to je Božja mudrost koja se objavila u besjedi križa. „Besjeda križa ludost je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja“ (1 Kor 1,18). „Jer ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi“ (1 Kor 1,25).

Isusova blaženstva su, drage Sestre sv. Križa, Vaše nadahnuće i trebaju ostati Vaše ogledalo. Gledajući u to ogledalo vidimo što nam treba, što nam nedostaje, što treba dopuniti, popraviti, dotjerati, usavršiti. Slaveći 150. obljetnicu dolaska

prvih sestara u Đakovo želimo, zato, udahnuti duh Isusovih blaženstava („Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!“ Mt, 5,7) i njegovo – Isusovo - načelo: „Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski“.

Poštovane i drage Sestre sv. Križa, kad ste slavile 100. obljetnicu dolaska Sestara i osnutak Provincije, pokojni biskup Bauerlein vam je na današnji dan 9. lipnja prije 50 godina ovdje rekao: „Radujemo se s Vama, zahvalni smo Vam i volimo vas u prvom redu zato, što vas imamo. Vi ste dar Božje providnosti našoj,, a ja dodajem i drugim biskupijama „u kojima molite, žrtvujete se i radite. Radujemo se s vama, zahvalni smo vam i volimo vas zato što ste kroz ovih (sada i 150) godina života i rada naše provincije ostale vjerne onim visokim i svetim idealima, koje vam je postavio vaš utemeljitelj o. Teodozije i (vaša blažena utemeljiteljica) Majka Terezija.“

Čestitamo Vam, drage Sestre, 150. obljetnicu dolaska Vaših prvih sestara u Đakovo i utemeljenja hrvatske provincije. Istodobno nad Vas zazivamo blagoslov Isusovim kliktajem: „Blago!“ U tom je kliktaju zahvalnost za sve ono čime ste nas zadužile kroz prošlost i u sadašnjosti, i u tom je kliktaju i naša molitva za Vašu budućnost:

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!
 Blago *ožalošćenima!*
 Blago *krotkima!*
 Blago gladnima i žednima pravednosti!
 Blago milosrdnima!
 Blago *čistima srcem!*
 Blago mirotvorcima!
 Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!“
 Amen!

Tebe Boga hvalimo! Iz gorušičinog zrna naraslo je veliko stablo. Prvih 10, za sobom je pokrenulo preko dvije tisuće novih sestara. Već 150 godina Bog po Vama Milosrdnim sestrama sv. Križa izliva svoju milosrdnu ljubav po školama, bolnicama, staračkim domovima, dječjim vrtićima, sjemeništima i biskupskim domovima, po ustanovama u sestarskom vlasništvu i po brojnim župnim zajednicama naše nadbiskupije i po više drugih biskupija u Hrvatskoj, u Crnoj Gori, na Kosovu i u Srbiji. Kad pogledamo unazad, vidimo kako je Bog po vašem redovničkom identitetu, službi i djelovanju obilno blagoslovio ne

samo našu - danas Đakovačko-osječku - mjesnu Crkvu, nego i Crkvu u ovom dijelu Europe.

Neka dobri Bog Otac, po mucu i uskrsnuću svoga Sina, izlijeva svojega Duha na Vašu Hrvatsku provinciju Milosrdnih Sestara sv. Križa i neka vas velikodušno blagoslivlja mnogovrsnim darovima svoje milosti, brojnošću i svetošću života.